

"Çünkü iman, kabuğunun içerisindeki lübbü gösterir. Küfür ise, lüb ile kabuğu tefrik etmez. Kabuğu aynen lüb bilir ve insanı cevherlik derecesinden kömür derecesine indirir." Buradaki "lüb-kabuk" nedir; mülk-melekût cihetleri mi kastediyor?

Her varlık bir kabuk gibi, içerisinde esma ve sıfat-ı İlâhiyenin manalarını taşımaktadır. Lüb, bu ulvi manalardır. Bu noktaya varamayanlar, özden uzak kalır ve sadece kabukla oyalanırlar.

İnsanında bedeni kabuk gibidir, ruhu ve kalbi ise lübdür, özdür.

Varlık aleminin kabuğuyla ilgilenenler kendi varlıklarında da aynı hataya düşer, ruhlarını ihmal ederek bedenlerini beslemekle vakit geçirirler.

"...Çünkü, iman, kabuğunun içerisindeki lübbü gösterir. Küfür ise, lüb ile kabuğu tefrik etmez. Kabuğu aynen lüb bilir ve insanı cevherlik derecesinden kömür derecesine indirir."(1)

Burada ifade edilen "**lüb**" hem melekût hem de her şeyin içyüzü ve hakikati anlamına geliyor.

Mesela, kabrin kabuğu iki metrelik bir çukurdur, lübbü ise ya cennetten bir bahçe ya da cehennemden bir çukurdur. **Küfür** kabrin kabuğunda takılıp kalırken, **iman** kabrin arkasına bakar, yani lübbünü görür.

Yine ölümün kabuğu dağılmak yok olmak iken; lübbü yani içyüzü bekaya ve yeni bir hayata uyanmaktır.

Yine musibetin kabuğu acı ve bela iken, hakikati ikaz ve ihtar-ı İlahidir. Hatta kamil iman sahipleri için iltifat-ı Rahmanidir. Bu yüzden Allah dostları "*lütfu da hoş kahrı da hoş*" demişlerdir; misalleri çoğaltabiliriz.

İman nazarında kâinat alem-i melekût üzerine serilmiş tenteneli bir perde iken; **küfür nazarında** kâinat arkasını göstermeyen kesif bir örtü gibidir. Bu yüzden bütün küfür meslekleri materyalisttir. Çünkü maddeye takılıp manaya intikal edememişler, yani kabuktan lübbe geçemiyorlar.

(1) bk. [Mesnevi-i Nuriye, Katre, Nükte.](#)